

Un dels ferits per les càrregues a Girona ■ EFE

Torra reclama a Buch canvis en els Mossos per les càrregues

Els dos polítics es reuniran mentre la CUP i els sindicats policials reclamen dimissions i els partits unionistes defensen l'actuació de dijous

Racó d'en
Margarit

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 8 de desembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14844 - AVUI / Any XL. Núm. 13714 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P10-14

El procés escurça els lideratges polítics

DOSSIER • Els líders dels partits desapareixen del mapa polític amb més celeritat que abans

FET • Els experts ho atribueixen als equilibris de poder i al fet que els ciutadans són ara més crítics

CASOS • Pujol va ser president 23 anys i Clotas, diputat 32, molts més de Domènech o Baños

NACIONAL

P20

Els equips d'emergència treballant al terrat de la gasolinera on l'avioneta es va encastar ■ EFE

Aterratge mortal a Badia

Dos morts en estavellar-se una avioneta sobre una gasolinera

Europa-Món

P22,23

El Punt Avui fa ruta amb els 'armilles grogues'

Nacional

P19

3.000 multes a patinets elèctrics a Barcelona

Problemes d'humitats?
Nova solució ELECTRO-FÍSICA
HUMITAT-STOP
Elimina les humitats
"SENSE OBRES"

Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938

ni una gota més!
HUMITAT-STOP
www.humitat-stop.com

Antoni Pagès
Distribuidor per la província de Girona
c/ Freixes, 6 - 17753 ESPOLLA (Girona)
T. 972 563 418 • M. 678 323 938
antoni.pagesespolla@gmail.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La tàctica Marichalar

Posem-ho al revés i potser s'entendrà millor. Dues dotzenes d'independentistes catalans demanen manifestar-se a la

plaça que hi ha davant la catedral de Burgos. Les autoritats governatives de Castella i Lleó no tenen més remei que donar-los el vistiplau, perquè saben que la majoria dels jutges de Burgos simpatitzen amb l'independentisme català i n'autoritzen la manifestació igualment, tan bon punt els arribi un recurs. El dia assenyalat, tres dotzenes de militants arriben allà des de Girona i Terrassa, amb estelades i protegits per la policia espanyola, que munta un cordó de seguretat. Com que hi ha una contramanifestació espanyolista que tomba les tanques amb la clara intenció de fer-los una cara nova, els antiavalots del CNP carreguen contra els espanyolistes. Alguns dels policies els estomaquen amb especial dedicació perquè se'ls nota una certa complicitat amb el catalanisme. Al final, els espanyolistes acaben atonyinats i dema-

Repetir els fets de Girona i Terrassa equival a deixar la iniciativa política en mans de Vox, que serà lliure de portar la provocació als pobles que més ràbia li facin

nant dimissions, mentre que els independentistes se'n tornen a casa, tan contents. "Nois, la pròxima excursió, on?", diu dins l'autocar, ja de tornada, el que portava el megàfon.

L'escenari que acabo de descriure és absurd. Cap independentista català no pot manifestar-se lliurement a l'Espanya espanyola perquè acabaria estomacat per la gent, detingut per la policia i processat pels jutges. És l'avantatge de tenir un Estat sense escrúpols democràtics a disposició. És a dir, no podem utilitzar la tàctica Marichalar perquè els estomaquin a ells, però sí que podem evitar l'autolesió, tant la física com la política.

Repetir els fets de Girona i Terrassa equival a deixar la iniciativa política en mans de Vox, que seran molt lliures de portar la provocació als pobles i ciutats que més ràbia els facin. Al contrari, l'independentisme ha de recuperar una estratègia unitària i compartida que, si vol guanyar, no passarà mai per encaputxats tombant tanques.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Botigues que no duren

Fa pocs mesos va obrir prop de casa un comerç d'alimentació amb certs aires de grandesa. S'anunciava dient: "Obrim 363 dies a l'any." Vaig entrar a preguntar quins eren els dos dies de clausura i, com em pensava, em van dir Nadal i Cap d'Any. No en podran fer ostentació. Abans d'ahir, set de desembre, van tancar. No s'hi veia mai gaire gent. Al centre urbà on s'ubicava no hi ha prou "massa crítica", com es diu ara per donar a entendre que els consumidors potencials són escassos. No havien fet un estudi de mercat, els amos? No havien consultat la demografia?

L'amiga Pilar González-Agàpito ha publicat uns llibres il·lustrats que rememoren els comerços que hi havia hagut en alguns carrers del centre. La gent més gran els retroben: aquella merceria, aquell celler, aquell sastre, aquell manyà, aquell forn... D'aquí uns anys llibres com aquests no seran possibles perquè no hi ha cap comerç que duri ni cap, en conseqüència, que haguem pogut retenir a la memòria. On ahir hi havia un adroguer avui hi ha una òptica que demà serà una orto-

“Abunden les de productes que no es poden comprar per internet

dòncia. Les òptiques es multipliquen. Em diuen que és perquè els productes que ofereixen són dels pocs que no es poden comprar per internet. Per internet tampoc et poden arrencar un queixal ni servir una dentadura. Suposo. Els establiments de la Pilar González duraven i duraven. En alguns no s'hi veia mai tampoc ningú però és que els prestatges, els calaixos, els llums i les portes s'havien solidificat amb els amos i els dependents i no es podia prescindir dels uns sense causar una mortaldat en els altres. Sovint la botiga connectava amb l'habitatge dels propietaris, i quan hi entraves et sor-

tien a rebre amb el tovalló al pit o amb les sabatilles de saltar del llit. Si aquells comerços tenien la resistència d'un roure, els d'ara són bolets que neixen al matí i s'ha pansit al vespre.

Un amic arquitecte preocupat per l'urbanisme se'm lamentava de com les botigues "de roba" de qualitat van desapareixent. Li vaig respondre: "Tu has observat com vestim? No has vist que passem amb una samarreta comprada al *mercadillo* dels dissabtes o per Amazon?" Vaig afegir: "La moda de la primera etapa de la CUP s'ha imposat." Com que és de la CUP –ja ho sabia–, la provocació el va mig ofendre. Li vaig dir que hauria d'estar content que el seu partit sigui l'àrbitre de la moda, com ho és de tot. "Potser sí."

S'imposen els restaurants. Aquella botiga de mobles ara serveix tapes. També abunden les botigues de telèfons mòbils i informàtica, on sempre hi ha cua. Els artefactes que permeten comprar per internet no es poden ells mateixos adquirir, reparar o programar pel mateix conducte? Els flequers menjaven el pa que elaboraven i les merceres cosien amb el fil que venien.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/nkddrh>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Baix cost

Com que avui volia ser a Brussel·les per a la presentació del Consell per la República (el naixement d'un organisme que aviat ens permetrà tenir una identitat digital catalana i republicana –i, és clar, legal– no es viu cada dia), vaig decidir desplaçar-m'hi en avió. D'un any cap aquí hi he anat en diferents ocasions a fer algunes entrevistes, a Brussel·les, i és estrany no trobar-se algun conegut a l'avió (per això les cimeres secretes és molt difícil que puguin continuar essent secretes) o no veure algun passatger que porta un llaç groc a la jaqueta. Però vaja, avui no els volia pas parlar d'això. Ni fer cap gran teoria política. Els volia parlar simplement d'això de viatjar en avió. De com a poc a poc a això que en diem companyies de baix cost ja els hauríem d'anar traient la primera part de la definició. Ho dic perquè anant-hi vaig poder estrenar aquesta nova modalitat de Ryanair,

“A Ryanair ara ja pagues per dur una maleta dalt l'avió. Aviat ho farà tothom

que ara ja no et deixa pujar a l'avió ni aquella maleteta (la que posaves a l'armariet de dalt dels seients) si abans no passes per caixa o no vols amb seient prioritari. Els estalvio els comentaris que vaig sentir quan, a punt d'embarcar, l'hostessa de la companyia explicava als passatgers que ara la maleteta es paga i que per deu euros de res te la posen a la bodega o no embarques. No passa res. Perquè ni et ve de deu euros ni et vols quedar a terra. Però em pregunto quant tardaran les altres companyies a copiar la mesura. Si fan com

amb els endarreriments, serà immediat. Perquè ara, de puntuals puntuals, en el sector del baix cost –o és que jo tinc mala sort– només hi ha els avions del matí. Com que el mateix avió va i ve de la ciutat d'origen i destí en diverses ocasions al llarg del dia, els endarreriments s'acumulen i a la nit són sovint espectaculars. N'he patit d'una hora, de dues, de tres i de sis. Quan arriben tard, en arribar la companyia se sol disculpar per la megafonia de l'avió. L'altre dia em vaig fixar, però, que el missatge de disculpa per l'endarreriment, a Vueling el tenen enregistrat. Són tants, suposo, els dies que van amb retard, que el missatge que et deixen anar és enregistrat. Fa lleig. Segur que vostès en tenen un munt, de casos per explicar. I jo. Però no em queda més espai. Només volia aprofitar per dir-los, a aquestes companyies, que baix cost no hauria de ser sinònim d'un servei de baixa qualitat.

De reüll

Maria Palau

Atacs contra el patrimoni

En qualsevol escenari de conflicte, l'art té sempre les de perdre. Durant la Guerra Civil espanyola, els incontrolats (que no representaven en absolut tot el bàndol republicà) van convertir els béns religiosos en el blanc de la seva ira contra una institució, l'Església, que feia segles que oprimia el poble (i que va donar suport a l'alçament de Franco). En tot atac al patrimoni sempre hi ha un condicionant ideològic, però en cap cas el justifica, per honest que sigui. En cap cas. Els últims anys ens els hem passat lamentant les destruccions per

Els 'armilles grogues' francesos van saquejar diumenge l'Arc de Triomf

part de l'islamisme radical de signes de les més antigues civilitzacions al nord d'Àfrica i al Pròxim Orient, és a dir, d'allà on procedim el conjunt de la humanitat. L'herència cultural és per als gihadistes un enemic a combatre per negar la història comuna. Quin futur es pot construir

sense passat? Això mateix haurien d'haver pensat abans d'actuar els manifestants francesos de les armilles grogues, carregats de raons socials i amb el pap ple de capitalisme salvatge, que diumenge passat van saquejar un dels monuments més icònics de París, l'Arc de Triomf. El van empastifar de pintades i van mutilar alguns dels seus objectes de l'interior. Aquesta fúria iconoclasta ha passat en una de les ciutats hipotèticament més cultes del món. És clar que també n'era, de civilitzada, l'Alemanya que als anys trenta va fer fogueres amb llibres i obres d'art degenerades.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA REPÚBLICA FRANCESA

Emmanuel Macron

En plena crisi

Pendent de les mobilitzacions convocades pels *armilles grogues*, i en plena crisi del seu mandat, el president francès ha de donar explicacions i aclarir responsabilitats pels fets que han provocat les imatges de la detenció massiva d'estudiants d'un institut, que han indignat el país.

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

Obsessionat amb el 155

Els incidents de dijous a Girona i a Terrassa li han servit d'excusa per tornar a reclamar l'aplicació de l'article 155. Fora de si, com ell diu que està Catalunya, reclama el control dels Mossos d'Esquadra, el de l'educació i el dels mitjans de comunicació. Vox, també.

PRESIDENTA DE LA CDU

Kramp-Karrenbauer

La candidata de Merkel

La Unió Cristianodemòcrata Alemanya (CDU) ha apostat per la continuïtat al capdavant de la formació conservadora. Després de 18 anys comandant el partit, Angela Merkel ha aconseguit que la substitueixi en el càrrec Annegret Kramp-Karrenbauer, la seva candidata preferida i protegida.

EDITORIAL

L'actuació dels Mossos i la ultradreta

Les dures càrregues dels Mossos d'Esquadra d'aquest dijous contra els col·lectius que protestaven contra els mitjans d'ultradreta a Girona i Terrassa van obtenir ahir una resposta ferma per part del president de la Generalitat, Quim Torra, que va demanar explicacions i una actuació immediata per exigir responsabilitats al conseller d'Interior, Miquel Buch. Efectivament, les càrregues van ser desproporcionades i les actuacions d'alguns agents, totalment fora de lloc, tenint en compte el model de policia democràtica que els catalans han triat per als Mossos d'Esquadra. I ni l'actitud, certament hostil i provocadora en alguns moments, dels manifestants –com durant el primer assalt a la plaça gironina–, podria justificar l'acarnissament de determinats agents. Torra i Buch van prometre ahir una investigació dels fets, primer pas necessari, evidentment, abans de portar a terme les accions que calgui en unes brigades dels Mossos que, sovint, han estat qüestionades per les seves actuacions.

L'altra cara del debat és en l'origen de la protesta, les provocadores convocatòries de la ultradreta. Catalunya ha estat sempre, i no es pot entendre de cap altra manera, respectuosa amb el dret a la llibertat d'expressió de tothom, però segur que el govern català sabrà gestionar millor en el futur aquest tipus de reunions neofeixistes, per la inseguretat ciutadana que generen. Una solució és ignorar-los i deixar-los en evidència en la seva minoria, però a tot plegat hi ajudaria segurament que ajuntaments i govern els ho possessin al màxim de difícil a l'hora de reunir-se, per exemple, en indrets emblemàtics com la plaça de l'U d'Octubre de Girona. I pel damunt de tot evitar la violència, com històricament s'ha fet durant tot el procés independentista.

Tal dia com avui fa...

1 any Brussel·les, de groc
Vora 45.000 catalans omplen la capital de la Unió Europea per demanar l'alliberament dels presos polítics i respecte democràtic.

10 anys Cost del transport
La factura pública del transport es dispara. Les administracions públiques han doblat la despesa en metro, autobús i tren.

20 anys Desocupació baixa
La desocupació registrada les oficines de l'Inem se situa, al final de novembre, en 1.804.518 persones, la xifra més baixa en un novembre des del 1981.

Full de ruta

Toni Brosa

La marmota catalana

El trencaclosques hispànic està quasi complet. Hi falten poques peces per posar. L'última hi ha encaixat de nassos.

És la de Vox, entrant a cavall al Parlament andalús i anunciant un 155 elevat a infinit a Catalunya, o sigui la liquidació de l'autonomia. Era fàcil trobar-li el lloc, perquè a un costat l'esperaven les del PP i Ciudadanos banalitzant el feixisme, blanquejant la repressió i barallant-se per ser el més contundent amb la Catalunya sobiranista que amenaça la unitat d'Espanya. I a l'altre cantó, també encaixava de meravella amb el grup de peces de les agressions urbanes a gent amb estelades, gent amb llaços grocs o periodistes que els retraten tal com són; dels escamots d'encaputxats armats amb cúters, pals i el que faci falta; o la dels autors de les *razzies* que entren en una escola, ataquen una ràdio o decoren amb esvàstiques portes i façanes.

Una mica més avall, hi trobem la Susana Díaz sortint del seu *cortijo*...

Amb l'entrada a cavall de Vox el trencaclosques de l'Espanya atàvica està quasi complet

ah! no, no, disculpin, que és la seu del govern andalús; i allà va ella, amb cara de pomes agres, atribuint la seva desfeta electoral a no haver parlat prou dels catalans. Aquesta també era fàcil! Perquè encaixava just al cantó de l'única peça que no cal col·locar perquè ja ve d'origen, que és la de la catalanofòbia, que és una mena d'accelerador de partícules electorals: multiplica els vots al que la sap atiar. Ben a prop, un grup de peces curiós, perquè estan lligades i ben lligades; hi surt la Constitució, la bandera bicolor, el rei Felipe amb una foto del seu pare honorant Franco, un sabre, un tricorni i el Tribunal Constitucional.

A l'altra punta del quadre, hi ha polítics catalans a la presó esperant judici, alguns en vaga de fam, i també hi ha mig govern refugiat a l'estranger. Al seu costat, una peça curiosa, la d'una colla de jutges al voltant de dues màquines: una impressora que escup una sentència condemnatòria i una trituradora trinxant piles de recursos i recusacions. I allà mateix la peça de la societat catalana, paralizada, desconcertada, conscient d'estar vivint el seu dia de la marmota, sense saber ben bé com sortir del bucle.

Tribuna

Edgar Illas. Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Destrucció competitiva

Si intentem pensar la nostra situació política a nivell teòric, el punt de partida més sòlid continua sent la tesi que Xavier Rubert de Ventós, amb clarividència profètica, va proposar el 1999 a Catalunya: de la identitat a la independència. La seva tesi és estrictament econòmica. Diu que Madrid i Barcelona s'havien complementat durant tota la modernitat en la mesura que l'una tenia el poder polític i l'altra, l'industrial, però que amb la globalització aquest equilibri s'ha trencat. Ara Madrid s'ha convertit en centre financer a més de polític i ja no depèn de la indústria catalana, i Barcelona, per la seva banda, se centra més en el mercat global que en l'espanyol. Així, diu Rubert, "el nostre desenvolupament econòmic o social és molt més semblant, però... per això mateix som molt menys complementaris i molt més competitius" (120). L'efecte polític d'aquest canvi és que Madrid es recentralitza i que el catalanisme, que fins llavors volia modernitzar Espanya, esdevé sobiranisme.

L'ADJECTIU 'COMPETITIU' és simptomàtic perquè mostra com Rubert constata el

canvi i alhora el presenta com a positiu. O sigui, Rubert no diu simplement que Madrid i Barcelona esdevenen competidores, sinó que la rivalitat les afavoreix i les fa progressar. L'ús de "competitivitat", doncs, és, en termes de J.L. Austin, constatiu i performatiu, o sigui, que reconeix el canvi i alhora l'efectua.

AQUESTA DUALITAT entre realitat i intenció va acompanyar l'independentisme fins a la tardor del 2017, perquè més o menys tots comptàvem que Madrid entendria que la separació podria beneficiar les dues parts. Per això, la reacció violen-

“Si no procedim segons una lògica de desobediència civil els espanyols continuaran destruint-nos

ta de l'Estat a partir de l'1-O no només s'ha d'atribuir al trogloditisme antidemocràtic i catalanòfob dels espanyols. Si continuem dins del marc econòmic de Rubert, la violència també es pot entendre com una eina de competitivitat. Al mercat global, cada dia veiem exemples que mostren que violència i productivitat no són incompatibles, des de la Xina autoritària i pròspera fins a tots els llocs on una catàstrofe bèl·lica o natural fa que hi augmentin les inversions.

LA PART NEGATIVA d'aquesta situació és que el conflicte amb l'Estat es pot prolongar eternament en la mesura que beneficia molta gent, incloent-hi els nostres partits processistes. La part positiva és que cada vegada més independentistes entenem que, si no procedim segons una lògica de guerra, que en el nostre cas vol dir fer desobediència civil, canviar els nostres líders a través de les primàries i centrar-nos en les conseqüències dels actes i no pas en els simbolismes morals, si no fem això, els espanyols continuaran avançant en la tasca de destruir-nos per ser perfectament competitius.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Vaga de fam

■ Comença el desembre i segur que a moltes cases s'ha encetat ja el calendari d'advent. No obstant això, al centre penitenciari de Lledoners comença un advent molt diferent. Després de més d'un any en presó preventiva, Jordi Sánchez i Jordi Turull, amb Quim Forn i Josep Rull, decideixen fer vaga de fam. Les vagues de fam històricament han estat les que més ressò internacional han aconseguit, així doncs caldrà veure quin és el pròxim moviment del govern. La pregunta és, fins on s'ha d'arribar per aconseguir justícia?

CLARA MOLAS VILARÓ
Vic (Osona)

Ai, Andalusia

■ Un país meravellós, una gent fantàstica, per quina combinació de mals fets va votar el que va votar? No

s'adonen que la gent a qui van donar el poder és la gent que secularment els ha oprimat i maltractat? No dic pas amb això que el PSOE que els ha governat tants anys fes gaire cosa per revertir segons quines situacions, es va limitar a posar pegats i repartir xavalla, però vull suposar que almenys no va empitjorar-ho. Aquesta gent que van guanyar diumenge són la viva imatge del *señorismo* que tant mal ha fet a aquella terra, el vídeo del tal Abascal a cavall n'era ben il·lustratiu. Que no l'han vist? Que s'han mirat els programes electorals? Cada vegada que hi he anat he pensat en el que hauria pogut i podria ser Andalusia amb una distribució una mica raonable de la terra; finques fantàstiques que han romàs gairebé improductives només per ser terreny de càrcer i esbarjo dels amos que la major part de les vegades només hi anaven (van) a muntar festasses. Tot plegat una llàsti-

ma i un precedent fatal per l'impuls que representa per a aquests partits de cara a altres conteses electorals.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

S'instal·la l'extrema dreta

■ Diumenge l'extrema dreta va guanyar a Andalusia. De fet, no només va guanyar, sinó que va aconseguir una majoria absoluta, fet que li permetria governar la comunitat. A més a més, diuen que els resultats d'aquestes eleccions condicionaran els de les generals o que, si més no, permetran preveure com quedarà el panorama polític estatal. Si és cert, Espanya s'ha de despertar. La gent ha d'adonar-se que aquesta extrema dreta que es fa dir defensora dels drets i de la democràcia en realitat compta a acostar-se a la d'aquells que governaven fa uns quants

anys. Hem d'evitar que el discurs de l'odi i de les divisions cali i, sobretot, hem d'evitar que aconseguixin posar-nos els uns contra els altres. Potser encara hi som a temps.

TURA IGLESIAS ADMETLLA
Sant Cugat Sesgarrigues (Alt Penedès)

L'esperit del conformisme

■ M'agradaria que algun dia poguéssim mirar enrere i recordar l'esperit del conformisme des de la distància. Conformisme que ens fa acceptar treballar per sous mínims perquè donem per fet que "és el que hi ha". Esperit que ens anima a oblidar que si treballem sense cotitzar, les nostres pensions seran més baixes. Esperit del conformisme del qual se n'aprofiten perquè, simplement, necessitem guanyar-nos la vida.

LAIA BAETA PORTA
Barcelona

La frase del dia

“Les obres de Sixena (procedents del Museu de Lleida i del MNAC) són un reclam turístic i signe d'orgull i d'identitat”

Mayte Pérez, CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA D'ARAGÓ

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Professor de la Universitat Pompeu Fabra

L'etern dubte

Els fitxatges polítics més aviat d'una determinada tendència nodreixen avui les escoles de negoci. Valen aquestes incorporacions, però, el que costen? A casa nostra trobem a les aules d'Esade Manuel Valls (un important excandidat ara, de qui no se li coneix avui professió), Javier Solana (amb experiència internacional sovint desarrelada) o David Vegara (suport d'altres responsables de la política econòmica socialista).

A IESE hi ha Jaime Caruana (profesional a l'ombra de la política, amb bona taxa de supervivència), José Manuel Campa (liberal en l'etapa socialista), José Manuel González-Páramo (exconseller del BCE i conseller avui executiu del BBVA, catedràtic que sempre ha desbordat els llinars de la universitat pública de pertinença), Jordi Gual (de dedicació entregada a la Universitat de Navarra, president ara de Caixabank).

AL INSTITUTO de Empresa hi han estat professors Josep Borrell (que ho ha estat tot en la política, amb registres desiguals però sempre importants), Luis de Guindos (persona llesta –*clever* en terminologia anglosaxona– ara al BCE) i Jordi Sevilla (que ha fet de la política professió amb nomenaments empresarials públics, efimers per naturalesa, i actualment a Red Eléctrica). Ara ho són Luis Garicano (exacadèmic de la LSE amb peu i mig a la política navegant amb uns discursos i accions no sempre coherents), Juan José Güemes (exconseller de la Sanitat madrilenya de petjada neocon) i José María Fidalgo (el sindicalista de Comissions convers a l'ortodòxia).

TOTS ELS REFERITS comparteixen, en general, que són persones llestes, ja

que altrament no hagueren escalat fins a aquelles posicions; alguns també son intel·ligents. I se suposa que són part del *merchandising* que exhibeixen les escoles de negoci a benefici recíproc. Res a dir si així ells mateixos ho volen (la patina acadèmi-

ca: *Perfundet omnia luce*, com diu el logo de la Universitat de Barcelona), els seus contractadors tenen *xequera* per retribuir-los, i hi han discents que estan disposats a pagar per això. Em referiré aquí només a aquests últims tenidors de la mena de lletra de canvi que implica l'operació: al perfil de qui vol pagar per veure, estar, escoltar, situar-se proper alguns d'aquells vips.

QUINA VALORACIÓ s'ha de donar per part dels pagadors a l'experiència dels esmentats quan es tracta de vivències, sovint casuals, elevades probablement a categoria acadèmica, repetida, tendencialment tòpica en el temps, i que fàcilment acabarà descontextualitzada per l'ensenyament. Potser l'objectiu consisteix a oferir als alumnes *soft skills* més que habilitacions, informació més que formació. O construir així xarxes de proximitat i tutorització i acompanyament de l'aprenentatge.

¿QUINA PART, però, explicaran alguns dels al·ludits dels seus registres viscuts a la política, àmbit conegut per haver de jugar sempre diferents cartes, supeditar interessos sovint ocults i que tenen un referent possibilista de l'ètica que molts cops no passaria una mirada d'ulls continuada? ¿Projectaran la seva experiència als nostres futurs responsables d'empresa?

SEMPRE M'HE DEMANAT com pot ser que al meu poble hi hagi tantes botigues amb material de regal que jo penso que extravagant. *Souvenir* un cop, antiquaris un altre. ¿Qui pot comprar aquestes coses? Però, certament, algú ho deu comprar, ja que aquests establiments no deixen de créixer. ¿Té valor tot el que es ven al mercat? L'etern dubte.

“Sempre m'he demanat com pot ser que al meu poble hi hagi tantes botigues amb material de regal que jo penso que extravagant. ‘Souvenir’ un cop, antiquaris un altre.”

De set en set

Lluís Muntada

Carta al pare

En algunes trobades familiars la meua mare gastava aquesta broma. Ensenyava la foto de primera comunió del meu pare. I malgrat els

trenta anys de diferència entre ell i jo, la feia passar per la meua foto de comunió. La cosa colava, perquè jo m'assemblava molt al meu pare. Mentre mirava aquella foto, fins i tot a mi mateix em resultava difícil no caure en el remolí de la confusió i distingir-me d'ell. Amb el pas dels anys, físicament cada cop em vaig anar assemblant més i més al meu pare. Només que ell era més guapo, més alt, tenia els ulls verds, els braços més gruixuts, una rialla que entendria, i sempre –sempre– va ser més valent. I quan arribo a aquest punt del relat, m'abismo. Perquè aquí la força imantada de l'estima no es correspon amb cap suposada felicitat perdurable prodigada per la naturalesa atzarosa de la vida. Jo, d'adolescent i de més gran, i de més gran “de més gran”, vaig plorar a cada línia mentre llegia aquest fragment del llibre *Carta al pare*, de Kafka: “o bé jo desobeïa les teves ordres, i això era vergonyós, ja que eren arbitràries i només valien per a mi; o bé et desafiava, i això també era vergonyós, perquè ¿quin dret tenia, jo, a desafiar-te?”

Hi ha coses, n'estic convençut, que van ser creades per ser trobades a les fosques, o a dins de l'aigua amb les plantes dels peus. I avui, avui, sé que el meu pare m'ha trucat perquè jo arribés a casa, de pressa, molt de pressa. I així, després de tanta incompletesa (on es deu expandir el buit?), ell pogués morir en els meus braços, en el nostre lloc, com quan hi habitava la llum sobirana d'estiu que alguns dies, només uns pocs dies, ens va inundar. Jo m'assemblava molt al meu pare... Només que ell era més guapo, més alt, tenia els ulls verds, una rialla més viva, i sempre va ser més fort, molt més fort.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Torra se
sumarà als
dejunis pels
presos**

A Barcelona es
començaven ahir, a
Montserrat ho faran
demà i dilluns s'hi
afegiran a Terrassa

**Dos morts en
estavellar-se
una avioneta
a Badia**

L'aparell va xocar
al terrat d'un edifici
sota del qual hi ha
una benzinera

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'acció dels Mossos, a la picota

CRISI El conseller d'Interior anuncia una reunió urgent amb el president Torra, diumenge, per les qüestionades càrregues policials a Terrassa i a Girona, mentre la CUP vol dimissions
RESPOSTA Els sindicats policials, crítics amb els polítics

E. Ansola / M. Piulachs
BARCELONA

Desgovern a l'interior de la policia catalana, revolta contra els polítics, mala praxi d'una minoria d'agents i comandaments o totes tres alhora. Són hipòtesis que amb determinació hauran d'analitzar el president, Quim Torra, i el conseller d'Interior, Miquel Buch, en una reunió d'urgències fixada per aquest diumenge, després de les qüestionades càrregues policials d'abans d'ahir a Girona i Terrassa contra les protestes de ciutadans als actes de Vox, que van acabar amb 42 persones i 12 agents ferits només a la ciutat de Girona.

La CUP va tornar a exigir la dimissió del conseller Buch i de comandaments després que la diputada Maria Sirvent fos ferida a la mà amb un projectil viscoelàstic (o de *foam*), mentre ajudava una menor caiguda a Terrassa. ERC i Catalunya en Comú-Podem van demanar explicacions de l'acció policial, mentre el PSC i Cs van estrènyer files amb els agents dels Mossos. La majoria dels sindicats policials van reclamar que es "despolititzi" el cos, i van

exposar que mentre el conseller Buch anunciava sancions, el director general dels Mossos, Andreu Martínez, va qualificar de "proporcional" l'acció dels antidisturbis, que van avisar els concentrats abans de carregar.

De bon matí, la contundent reclamació del president Torra, des d'Eslovènia, en què donava a Buch quatre dies per posar or-

Una vintena de ferits a Terrassa anuncien una demanda

dre en el cos de la policia catalana, es va suavitzar a la tarda, quan el conseller d'Interior va anunciar la reunió de diumenge. En declaracions a la premsa des d'Eslovènia, Torra va assegurar que han acordat amb el conseller de trobar-se per "mirar si hi ha hagut mala praxi" i "fer els canvis en els protocols d'actuació que siguin necessaris", tot i que va descartar, per ara, canvis en els càrrecs d'Interior.

En aquest sentit, el conseller d'Interior, Miquel Buch, va admetre que algun agent s'hauria pogut extralimitar abans d'ahir

en les càrregues de les manifestacions contra Vox, fet que serà objecte d'una investigació interna, ja que, segons va afirmar, "algunes imatges no es corresponen amb el model de policia democràtica que vol el govern". En una entrevista en el programa *Els Matins*, de TV3, el conseller va explicar que s'analitzarà la intervenció policial a Terrassa i Girona, "com sempre es fa quan no s'utilitzen els principis d'oportunitat i proporcionalitat". Buch va trucar a la diputada Sirvent per interessar-se pel seu estat, i va lamentar que "hi hagi grups minoritaris radicals que l'únic que volen és exercir la violència perquè altres afirmen que a Catalunya hi ha violència". El conseller —també criticat pel sindicat de comandaments, que, com els altres sindicats li demanen "lleialtat" al cos— va renovar la cúpula policial amb la seva arribada, i a la comissaria general de recursos operatius (responsable dels antiavalots de la Brimo) hi va posar el comissari Xavier Gámez.

Pel que fa als partits, la CUP des del faristol del Parlament, tornava a "exigir" ahir al president Torra la destitució del conseller

Agents dels Mossos, durant les càrregues contra manifestants a Girona, abans d'ahir ■ ACN

El CGPJ demana una pla de protecció als jutges

El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) ha sol·licitat al Ministeri de l'Interior i al Departament d'Interior un pla integral de protecció de jutges i magistrats que pres-ten servei a Catalunya davant els atacs a seus judicials, segons va informar ahir.

A més, l'òrgan de govern dels jutges sol·licita a la Fiscalia General de l'Estat que investigui els atacs ocorre-

guts en els últims dies i que "supervisi les actuacions d'investigació i persecució d'aquests atacs que s'estiguin portant a terme per les forces policials" per "descartar l'exigència de responsabilitats". L'acord del CGPJ es produeix després que diverses seus judicials a Catalunya apareguessin "cobertes d'excrements i pintades de tipus divers que incloïen fonamen-

talment missatges d'odi insultants i amenaçadors" en protesta per les últimes resolucions relacionades amb el procés. El CGPJ creu que no s'estan adoptant "les mesures exigibles per proporcionar la garantia de seguretat i integritat" dels jutges i les seves famílies, ni tampoc cap "cap efectivitat en la investigació i persecució de molts dels actes" ocorreguts.

d'Interior i d'alts comandaments. El diputat Carles Riera recordava que la formació feia mesos que alertava que l'executiu "ha perdut el control" d'aquest cos policial. A més a més, continua sense resposta per part del govern i dels Mossos els insults que la diputada Natàlia Sánchez va rebre d'un agent del cos durant les protestes de metges i bombers davant les portes de la cambra. I abans d'ahir li va tocar a la diputada Sirvent,

de la qual s'explica que va ser ferida per un projectil de *foam* en posar la mà per evitar que impactés en una menor que era a terra, i que ja tenia un impacte al cap per les càrregues a Terrassa. A més, Riera també va sortir en defensa de les actuacions de la plataforma antifeixista a Girona: "No permetrem de cap manera que se'ns criminalitzi, nosaltres reivindicuem que cal fer fora de l'espai públic el feixisme; la història ha de-

mostrat que si no se'l combat, s'expandeix."

A Terrassa, la vintena de persones que van resultar ferides en les càrregues van anunciar ahir que presentaran una demanda conjunta contra els Mossos, mentre que l'Ajuntament de Terrassa va defensar ahir l'actuació policial. I els dos veïns detinguts per desordres públics a la ciutat van quedar en llibertat després de negar-se a declarar al jutjat. ■

L'APUNT

Accions admirables però insuficients

Mireia Rourera

És admirable que en solidaritat amb els presos polítics que fan vaga de fam molts col·lectius se sumin a fer dejunis. Però els dejunis són purament accions simbòliques que a la pràctica no comporten cap canvi en la situació dels empresonats. D'accions contundents n'hi ha ben poques, i mentrestant van passant els dies. Els polítics han de fer política, però no es veuen canvis per

enlloc. Molt Pedro Sánchez però la situació és igual o quasi que quan manava el PP. I atenció al que diu el pare de Raül Romeva: que se'ls emportaran a Madrid per jutjar-los i allà es quedaran. I ho faran sense impediments perquè aquí no es mou res. I perquè hi ha gent en aquest país que té veu i no l'alça. La germana de Rull diu els bisbes. Però n'hi ha més.

Salellas: "Va ser tortura en directe"

■ L'advocat del detingut a Girona afirma que els agents van actuar sota "consignes polítiques" i molts sense identificar

Gemma Busquets
GIRONA

La Plataforma Antifeixista de Girona va denunciar que l'actuació dels Mossos a la plaça U d'Octubre de Girona "va ser la més greu dels últims anys a Girona". L'advocat i representant del detingut, Benet Salellas, va qualificar-la d'"acte de violència gratuïta" i va dir que "tècnicament és tortura televisada en directe". Salellas va explicar que "les imatges parlen per si soles" i que, en aquest sentit, "no és una poma podrida sinó una consigna policial". Quant a la detenció, l'advocat va recordar que es va produir tres hores abans que comencés l'acte de Vox a la plaça i que, per tant, no s'hi pot vincular perquè no hi havia cap simpatitzant de Vox. Salellas va explicar, a més, que va ser detingut "quan havia caigut a terra" i més tard "es justifica la detenció construint el relat". L'advocat va anunciar que estudien quin tipus d'acció legal emprendre, "una fórmula que garanteixi que no els

La Plataforma Antifeixista ahir, en la roda de premsa, a la plaça U d'Octubre ■ G.B.

obrin procediments després per haver denunciat els fets". En relació al fet que els manifestants van tombar les tanques dels Mossos, Salellas va assenyalar que els agents haurien d'haver contingut els concentrats i no agredir-los amb cops de porra. El portaveu de la Plataforma Antifeixista de Girona, Miquel Toll, va destacar "la impunitat amb què estan acostumats a actuar els agents de la brigada mòbil".

Toll va recordar que no hi va haver cap equip de mediació. El PSC de Girona va acusar l'alcaldeessa, Marta Madrenas, de ser "una de les principals responsables d'alimentar els comportaments antisistema" i li van exigir que doni suport als Mossos. Per la seva banda, ERC de Girona va demanar que s'investiguin els fets tot destacant que el problema és que "es permeti als feixistes organitzar un partit legalment". ■

Les frases

“No hem de caure en les provocacions de l'extrema dreta. Ara mirarem si hi ha hagut mala praxi”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Algunes de les imatges no es corresponen amb el model de policia democràtica”

Miquel Buch
CONSELLER D'INTERIOR

“Estem farts de veure fiscalitzada la feina de la Brimo i els ARRO. Cal despolititzar el cos dels Mossos”

SAP-FEPOL
SINDICAT MAJORITARI EN ELS MOSSOS

Racó del Traginer | Restaurant-Braseria · C/ Traginers, 5 Igualada · Tel. 93 805 01 63 · www.museudeltraginer.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cs i el PSC fan pinya amb els Mossos i ataquen el govern

■ Titllen el president Torra “d’irresponsable” per posar en dubte la professionalitat del cos ■ Els comuns també critiquen el dispositiu policial i assenyalen que Buch hauria d’assumir responsabilitats

E. Ansola
BARCELONA

Per Ciutadans i el PSC no hi ha cap ombra de dubte en l’actuació dels Mossos d’Esquadra dijous passat a Girona i Terrassa, per la qual cosa consideren que les declaracions del president Torra i el conseller Buch són “inadmissibles” i “irresponsables”.

Inés Arrimadas i Miquel Iceta van ser els únics líders que ahir van fer pinya al voltant de l’actuació policial. Tampoc es van referir als incidents en què dues diputades de la CUP –Natàlia Sánchez i Maria Sirvent– van ser víctimes d’insults i d’un llançament de pilota de *foam*, respectivament. Només Catalunya en Comú Podem es va afegir a les reflexions del govern català que posaven en dubte l’actuació dels Mossos i la vulneració del protocol d’actuació del cos. Els comuns ja van avançar ahir que en la sessió plenària de la setmana vinent demanarien explicacions al conseller Buch, que, segons la formació ecosocialista, hauria d’assumir responsabilitats després del “fracàs” del dispositiu policial. “Plou sobre mullat”, reblava la diputada Jéssica Albiach.

En canvi, la líder de Ciutadans posa el focus un

Acció ‘Silenci, rebel·leu-vos’ a Tarragona per protestar per les càrregues policials de Terrassa i Girona ■ ACN

Les frases

“És inadmissible que després d’escenes violentes a Torra se li acudeixi criminalitzar els Mossos”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DE CS

“Posar en dubte la professionalitat del cos sense proves ni investigació és irresponsable”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC I DIPUTAT

“La gestió dels dispositius policials a Terrassa i Girona va ser un fracàs i una vergonya”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA DELS COMUNS AL PARLAMENT

“Sánchez ha de posar ordre, ha de tornar a aplicar el 155 perquè Catalunya està fora de si”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

cop més en la “violència” que segons ella desprenen els CDR. “Després de les tremendes imatges dels CDR, als quals s’anima a collar el govern, només a Torra se li acut criminalitzar i impedir als Mossos

que realitzin la seva feina en condicions”, va afirmar la líder de la formació tarroja a través d’una piulada en el seu compte de Twitter. La portaveu criticava així que Torra hagi instat el conseller d’Inte-

rior, Miquel Buch, a fer canvis a Interior després de les càrregues policials contra grups que protestaven pels actes convocats per Vox per commemorar la Constitució a Girona (Gironès) i Terrassa (Va-

lès Occidental).

També el PSC es va afanyar a donar suport als Mossos d’Esquadra: “Mereixen tota la confiança dels socialistes.” I va ser el mateix Iceta des d’un acte a Lisboa que va qualificar

de “greu irresponsabilitat” que sigui el mateix govern de Catalunya qui posi en dubte la professionalitat dels Mossos sense cap prova ni investigació, va sentenciar. A la crítica s’hi va afegir el secretari general d’Units per Avançar i diputat adscrit al grup socialista, Ramon Espadaler. “Ja n’hi ha prou de posar-los permanentment al mig del combat polític. La nostra policia ens serveix a tots, garantint la nostra seguretat i assegurant el lliure exercici dels drets fonamentals”, va escriure a Twitter qui va rellevar Felip Puig al capdavant dels Mossos en la seva etapa de conseller d’Interior del 2012 al 2015 sota la presidència d’Artur Mas.

Des de les files del PP, les úniques declaracions van ser les del president del partit, Pablo Casado, que una vegada més va utilitzar els últims esdeveniments per reclamar al president Sánchez que torni a aplicar el 155 a Catalunya. La raó, “posar ordre a Catalunya” després dels enfrontaments de dijous passat entre Mossos d’Esquadra i manifestants antifeixistes que Casado va qualificar de “kale borroka independentista”. Segons Casado, Catalunya “està completament fora de si” i no només s’han d’intervenir els Mossos sinó també l’educació, els mitjans de comunicació públics i la hisenda pública, va amenaçar.

Les últimes actuacions policials continuaran portant cua ja que demà passat hi haurà una trobada entre el president Torra i el conseller d’Interior per tractar la situació i aclarir responsabilitats. ■

El Centre Gallec belga admet que rep pressions

E.G.P.
BARCELONA

El president del Centre Gallec de Brussel·les, Miguel Palomo, va admetre ahir haver rebut pressions del govern espanyol i de la Xunta de Galícia per no acollir al seu local de la capital belga el festival de música per a la llibertat Ci-

tyZen, que s’ha de fer avui després de la presentació del Consell per la República.

Segons explicava Palomo a l’ACN, va rebre una trucada de la secretaria d’estat d’Immigracions per demanar-li que suspengués el contracte de lloguer pel qual el centre oferia el seu local, La Ten-

tation, com a sala per als concerts de diversos grups, com ara Els Catarres i Valtònyc. A més, va assegurar que també els van arribar “veus” de la Xunta que demanaven fer “tots els possibles” per suspendre l’acte.

Palomo en va defensar la decisió i va recordar que el Centre Gallec és una en-

titat belga. “No podem suspendre’l, un contracte no es pot llençar a la paperera perquè en altres llocs no tinguin el mateix concepte que a Bèlgica”, va argumentar ahir Palomo, que va assegurar que, des del principi, els va semblar que oferir la sala “era una cosa normal”. “En aquests locals s’han produït activitats, moltes representacions, Brussel·les és una barreja de més de 100 nacionalitats i hem cedit els nostres locals”, va afirmar, i hi va afegir: “Mai hem tingut cap problema en aquest sentit.” ■

Miguel Palomo, president del Centre Gallec de Brussel·les, davant el seu local a la capital belga ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Caducitat política

■ El procés accelera l'esgotament dels lideratges més ràpidament ■ Els experts atribueixen la celeritat al fet que els ciutadans són més crítics i hi ha més equilibris de poder

M. Membrives/L. Bruguera
BARCELONA

Els ciutadans són els que, amb el seu vot, legitimen els polítics i permeten que els que han arribat al poder –ja sigui al capdavant d'un partit o d'una institució– hi estiguin més o menys anys. Els temps convulsos han accelerat la data de caducitat dels polítics que estan a primera fila i fa anys que l'esperança de vida política tendeix a escurçar-se. Actualment seria impensable que es pogués repetir un cas com el de Jordi Pujol, que es va mantenir durant 23 anys a la presidència de la Generalitat. El procés, però també la crisi, l'impacte de les xarxes socials, l'aparició de nous actors polítics i la millor formació dels ciutadans –i, per tant, l'augment de l'esperit crític– en són només algunes de les causes.

Del cas de Jordi Pujol als d'integrants de llistes dels partits anomenats de la nova política hi ha tot un abisme, però el de l'ex-president convergent no és un cas únic. El diputat socialista Higin Clotas va ocupar un escó al Parlament de Catalunya durant nou legislatures, des del 1980 fins al 2012, un total de 32 anys, nou anys més que Pujol. En longevitat els segueixen cinc diputats que han repetit acta de diputat en vuit ocasions. Són Maria Dolors Montserrat i Culleré, del Grup Popular; Ramon Camp (CiU) i Joaquim Nadal (PSC), tots tres ja fora del Parlament. Els més llargs que mantenen l'acta són Ramon Espadaler, que va començar en el grup de CiU i en les darreres eleccions ocupa un escó del PSC, i Josep Rull, actualment empresonat que ha estat diputat les darreres vuit legislatures. A l'altra banda hi trobem presències tan efímeres com les dels diputats de la CUP que van acompanyar Mas

en el pas al costat previ al nomenament de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat el gener del 2016. Josep Manel Busqueta, Julià de Jòdar i Ramon Usall van ser diputats al Parlament de Catalunya durant poc més de dos mesos i mig.

Joan Botella, catedràtic de ciència política de la UAB, recorda que "formar un polític bo costa i demana temps" i que "l'expe-

riència ensenya i ajuda a crear xarxes de relació i d'intercanvi amb sectors molt diversos, xarxes que després seran un gran actiu polític".

D'igual a igual

Botella també assenyalava que "el nombre de persones qualificades per actuar políticament, especialment en els nivells més alts, és baix". Tots aquests arguments anirien teòricament a favor de la longevitat política, però, en canvi, "en els últims temps tenim la impressió que els polítics caduquen o fins i tot envelleixen molt de pressa". Pel catedràtic, "les societats s'han fet més sàvies i educades, i ja no ens mirem els líders amb admiració i des de baix, sinó en peu d'igualtat i amb una mirada més crítica". Això té efectes: "No aguantem grans lideratges, ens creiem amb dret a discutir-ho tot." Les xarxes socials també hi tenen a veure, ja que "generen atenció contínua 24 hores al dia, i això desgasta fortament

Jordi Pujol va encadenar sis mandats com a president ■ EFE

les persones; avui els costos personals de la vida política són molt alts, i les compensacions, molt escasses".

Tot i que la durada d'una legislatura al Parlament és de quatre anys, les darreres s'han anat escurçant amb la convocatòria d'eleccions anticipades. La vuitena, que va tenir com a president José Montilla, va ser la darrera que va tenir una llargada convencional. A

partir de l'arribada d'Artur Mas a la presidència, l'any 2010, ja cap legisla-

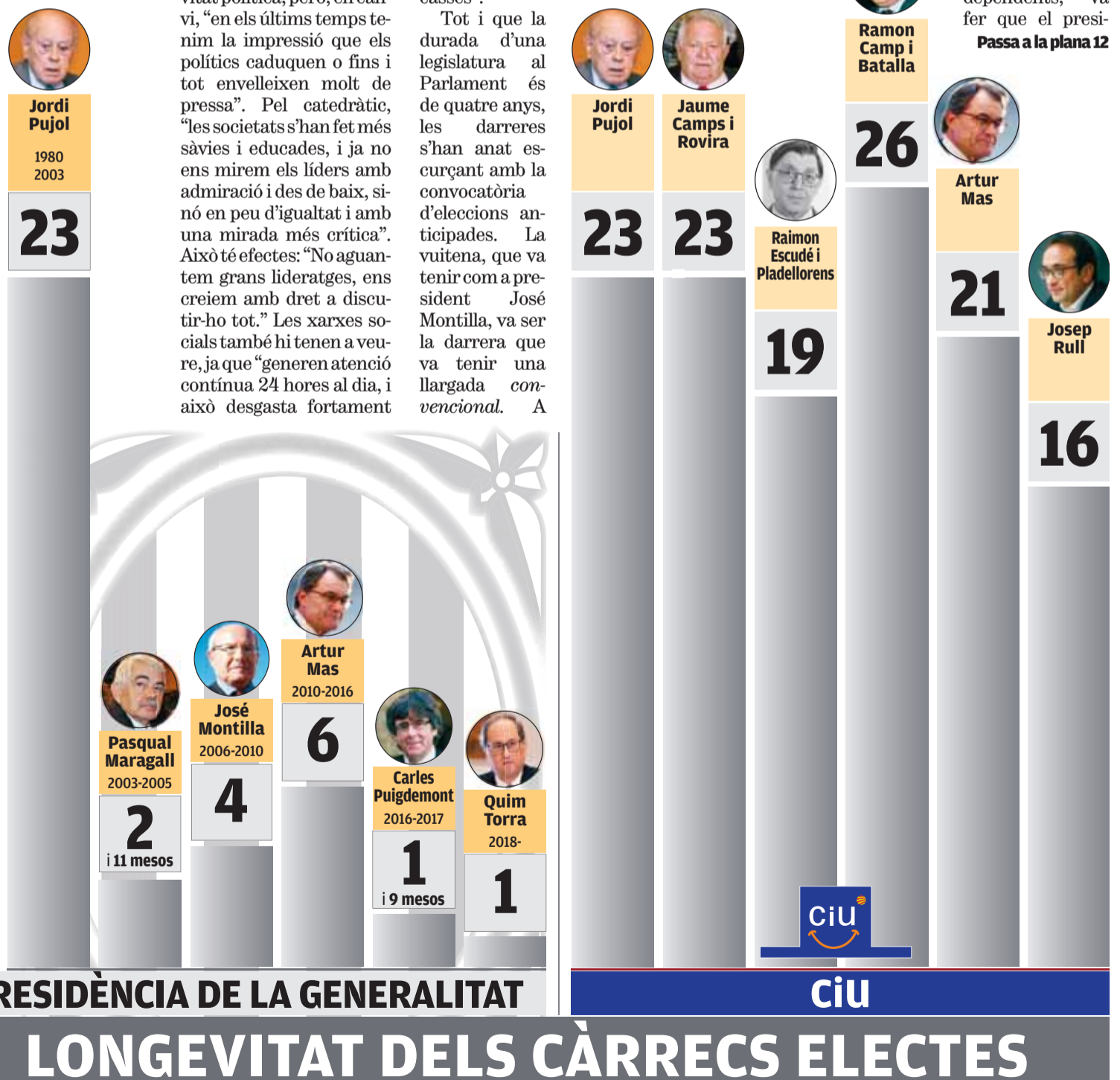
tura ha tornat a durar quatre anys.

Durant el primer mandat, Mas va convocar eleccions anticipades al cap de dos anys. Arribaven després d'un cop de porta del president espanyol cap a les aspiracions catalanes. El segon mandat de Mas tampoc va arribar a complir quatre anys, ja que les eleccions es van tornar a avançar quan encara no se n'havien complert tres de la X legislatura. L'acord per formar la llista independentista Junts pel Sí,

integrada per representants de Convergència i d'ERC, a més d'independents, va fer que el presi-

Passa a la plana 12

ANYS DE MANDAT O DE DIPUTAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ve de la plana 10

dent convoqués eleccions el 27 de setembre del 2015.

La declaració d'independència de Catalunya i la posterior aplicació de l'article 155 de la Constitució va provocar la finalització abrupta de l'XI legislatura el 27 d'octubre, quan el president espanyol Mariano Rajoy va donar-la per acabada i va convocar eleccions per al 21 de desembre del 2017. Era el primer cop des de la restauració del Parlament que unes eleccions no eren convocades pel president de la Generalitat.

Evidentment, tots els experts consultats destaquen que la forta tensió viscuda a Catalunya en els últims anys ha accelerat el procés de caducitat dels representants polítics. Com destaca el catedràtic Joan Botella, "una de les greus conseqüències de la situació catalana és el ràpid consum de lideratges polítics i la contínua substitució de persones al capdavant d'institucions, partits o conselleries". "El continuat recomençar de la primera fila de la política catalana, formada per polítics que no es coneixen, fa molt difícil l'establiment de llaços sòlids, estables, i la desconfiança substitueix les complicitats", lamenta. Com recor-

da el també professor de la UAB, "Jordi Pujol, Rafael Ribó, Josep-Lluís Carod-Rovira i Raimon Obiols podien estar d'acord o no, però es coneixien des de l'Assemblea de Catalunya, sabien com pensaven els altres i podien construir relacions sòlides, ja fossin de lluita o de cooperació".

Política "moguda"

Antoni Biarnés, politòleg especialitzat en gestió pública, reflexiona que a escala local sí que hi ha batlles que fa molts anys que mantenen el poder, com el de Vila-seca (a l'alcaldia des del 1993), però "en la política nacional, com que és més moguda, sí que ens hem d'acostumar que això no passarà". Com constata, "quan hi ha bonança de llarga durada hi ha menys canvis, però quan hi ha incerteses i pors i baixes expectatives de cara al futur, la gent és més crítica", i això té conseqüències. Tam-

Les frases

"Les societats s'han fet més sàvies i ja no ens mirem els líders amb admiració, sinó amb mirada crítica"

Joan Botella
CATEDRÀTIC CIÈNCIA POLÍTICA UAB

"Si el cicle polític és convuls, les possibilitats de relleu són molt altes perquè es van cremant"

Ivan Serrano
POLITÒLEG UOC

bé som més crítics, matissa, perquè tenim més formació i informació. "I davant les crítiques -conclou-, els líders polítics són el boc expiatori, s'ho mereixen o no; si hi ha des-

contentament, l'única opció és canviar la cara visible del partit. Per l'anàlisi, també els actuals jocs de poder fan que els lideratges siguin més dèbils. "El cas paradigmàtic -recorda Biarnés- és el d'Artur Mas, perquè amb les majories d'abans no hauria hagut de marxar, però com que li feien falta els

vots de la CUP, va haver de fer el pas al costat."

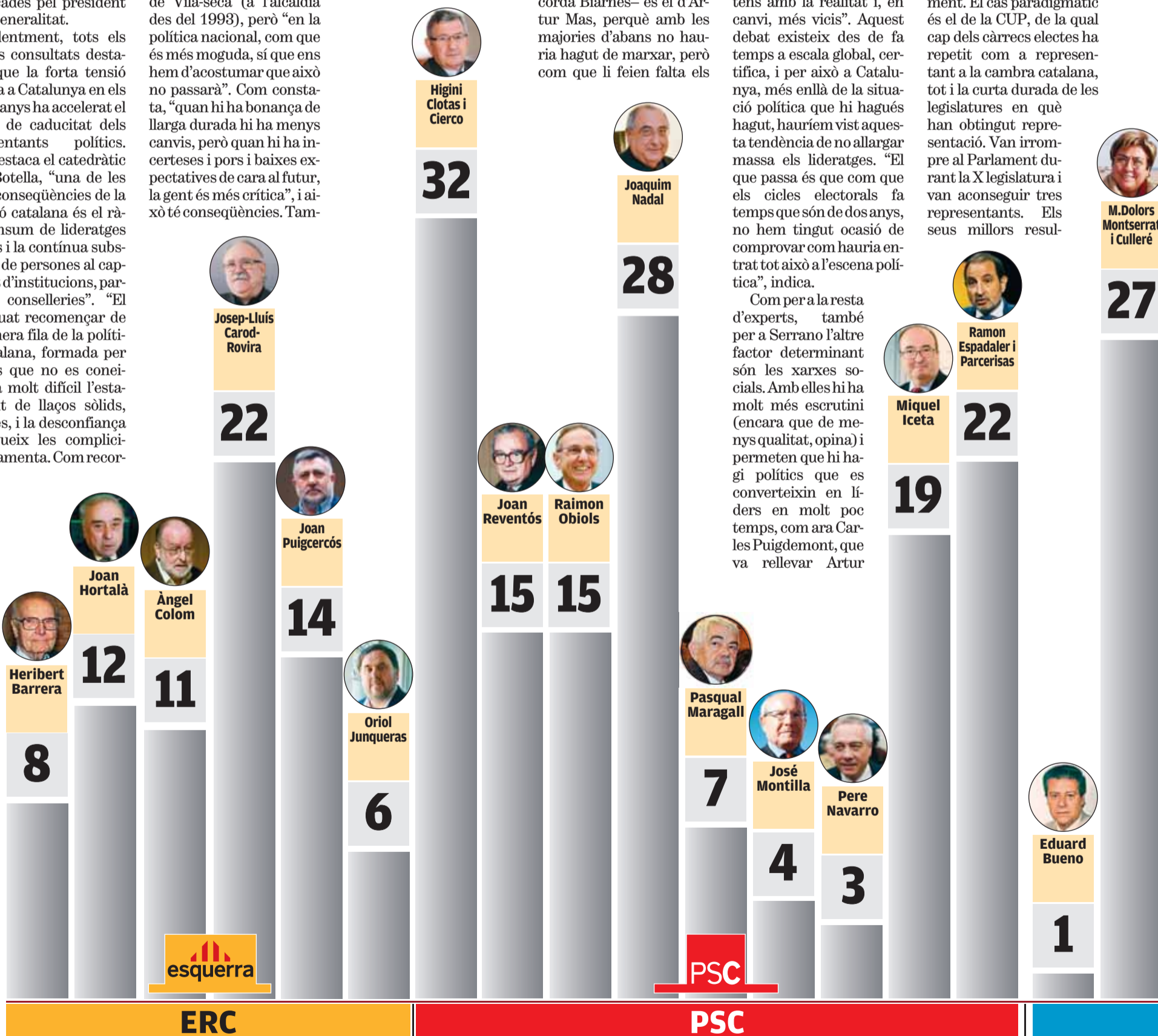
També Ivan Serrano, politòleg de la UOC, reflexiona que és evident que "el cas català té molt a veure amb la curta esperança de vida dels polítics actuals, ja que si el cicle polític és convuls, les possibilitats de relleu són molt més altes perquè es van cremant". "A Catalunya, el context ho explica tot", reconeix, però destaca que "el principi de regeneració democràtica diu que com més temps estiguis en el càrrec, menys contacte tens amb la realitat i, en canvi, més vicis". Aquest debat existeix des de fa temps a escala global, certifica, i per això a Catalunya, més enllà de la situació política que hi hagués hagut, hauríem vist aquesta tendència de no allargar massa els lideratges. "El que passa és que com que els cicles electorals fa temps que són de dos anys, no hem tingut ocasió de comprovar com hauria entrat tot això a l'escena política", indica.

Com per a la resta d'experts, també per a Serrano l'altre factor determinant són les xarxes socials. Amb elles hi ha molt més escrutini (encara que de menys qualitat, opina) i permeten que hi hagi polítics que es converteixen en líders en molt poc temps, com ara Carles Puigdemont, que va rellevar Artur

Mas des de l'alcaldia de Girona, de manera que era desconegut per a molta gent. "Les xarxes socials possibiliten que algú desconegut pugui salvar aquesta distància en un marge de temps petit; abans no es podia, i per això els partits planificaven durant anys la seva successió, com va fer Pujol."

L'arribada a la política de noves forces que porten incorporat en el seu codi ètic la limitació de mandats també ha contribuït de manera decisiva a accelerar els relleus al Parlament. El cas paradigmàtic és el de la CUP, de la qual cap dels càrrecs electes ha repetit com a representant a la cambra catalana, tot i la curta durada de les legislatures en què han obtingut representació. Van irrompre al Parlament durant la X legislatura i van aconseguir tres representants. Els seus millors resul-

ANYS DE MANDAT O DE DIPUTAT

CANDIDATS A LES ELECCIONS

Els diputats de la CUP no han repetit en el càrrec. Anna Gabriel va ser diputada en l'XI legislatura. Quim Arrufat, David Fernández i Isabel Vallet ho van ser en la X legislatura ■ ANDREU PUIG

tats els van arribar en l'XI legislatura, quan van obtenir deu escons. En aquell moment alguns dels representants elegits van acabar renunciant a l'acta. Aquella va ser la primera legislatura en què es va escollir com a president un candidat, Carles Puigdemont, que no encapçalava la llista, un fet que s'ha tornat a repetir en aquest mandat amb l'elecció de Quim Torra. Puigdemont és també el president de la Generalitat que ha presidit

el mandat més curt des de la restauració de la institució, de moment i sense saber si Torra arribarà a superar el rècord de brevetat del seu antecessor.

Diferents durades

De candidats a presidir la Generalitat n'hi ha hagut molts que han repetit en més d'una ocasió. Convergència i Unió ha estat la formació que més cops ha repetit cap de llista. Darrere de Pujol, candidat de CiU en sis ocasions, hi ha Artur Mas, que va ser cap de llista de la mateixa federació quatre vegades, les mateixes que l'actual síndic de greuges, Rafael Ri-

bó, que va encapçalar la candidatura d'Iniciativa per Catalunya, tal com apareix al gràfic de sota, on surten també els dipu-

tats més llargs al costat dels caps de llista de cada formació.

Els socialistes, que són al Parlament des de la primera legislatura, han tingut set candidats diferents a la presidència, una xifra que coincideix amb el nombre de caps de llista que ha tingut la formació d'esqueres que va començar anomenant-se PSUC i que ha passat per diverses sigles i coalicions de forces al llarg de la seva història (IC, ICV, ICV-EUIA,

CSQP i Catalunya en Comú) i que també hi és des del 1980. Són també el mateix nombre de candidats que han tingut els populars, amb la diferència que aquesta força va entrar al Parlament a partir de la segona legislatura.

Per als experts, tot i que limitar els anys en el poder pot contribuir a la regeneració democràtica, s'ha de vigilar que no sigui contraproduent. Com recorda el politòleg Ivan Serrano,

“sense arribar a la professionalització, la política sí que és una tasca especialitzada, i si per estatuts no pots repetir et perds el coneixement acumulat”. Quan entra un nou diputat, recorda, triga temps a familiaritzar-se amb els procediments, la forma de redactar les lleis i tants altres tecnicismes. Per al politòleg Antoni Biarnés, posar límits molt estrictes també té riscos “perquè les polítiques necessiten temps per desplegar-se, i amb experiència s'aprofita el capital i les relacions personals i amb l'entorn que es van teixint”. En canvi, “si cada dos dies canvien els interlocutors, no s'avança”. ■

Aleix Vidal-Quadras

11

Jorge Fernández Díaz

4

Alberto Fernández Díaz

4

Josep Piqué

4

Alicia Sánchez-Camacho

5

Xavier García Albiol

3

Josep Benet

4

Antoni Gutiérrez

7

Rafael Ribó

17

Joan Saura

14

Joan Herrera

5

Lluís Rabell

2

Xavier Domènech

1

Albert Rivera

9

Inés Arrimadas

6

David Fernández

3

Antonio Baños

2

Carles Riera

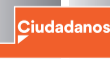
1

AP / PP

PSUC/IC/ICV/ICV-EUIA/CSQP/Cat en Comú

Cs

CUP

AL PARLAMENT (per partits)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carteres efímeres i consellers de llarga durada

■ Els diputats que han ocupat conselleries durant més anys ho van fer durant les legislatures amb Jordi Pujol de president de la Generalitat ■ El més breus van ser al tripartit de Pasqual Maragall

Marta Membrives
BARCELONA

Els experts no són els únics que creuen que l'al-

ternança excessiva de titulars a les conselleries de la Generalitat dificulta l'acció de govern. En això coincideixen amb representants de la societat civil, que lamenten que la brevetat dels darrers mandats i el ball de noms ha fet difícil tirar endavant projectes i complica el diàleg amb consellers cada cop més efímers. Els casos paradigmàtics van ser en el darrer mandat els del

Clara Ponsatí i Quim Forn, a baix a la dreta, van ser consellers només tres mesos ■ J. RAMOS

Aquest és el cas de Xavier Vendrell, nomenat conseller de Governació aquell mateix dia i expulsat del govern el 13 de maig del mateix any, i Manuel Balcells, conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació en les mateixes dates.

Cinc legislatures

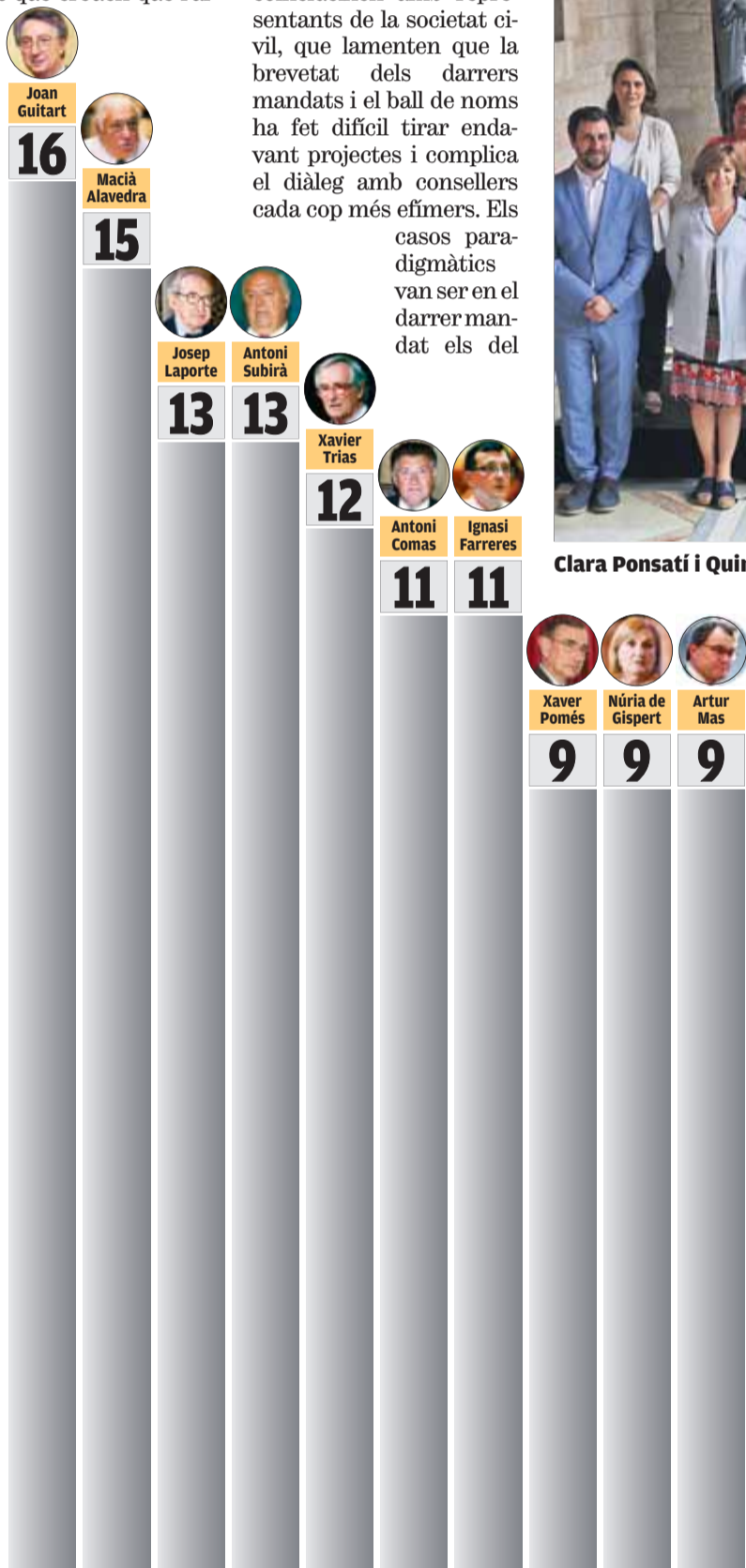
Al'altra banda de la balança hi ha els consellers més longeus, tot ells de l'època en què Jordi Pujol era al capdavant de la Generalitat. El que va ocupar més anys responsabilitats de conseller va ser Joan Guitart, al capdavant de la cartera d'Ensenyament del 1980 al 1988 i conseller de Cultura del 1988 al 1996. Setze anys dividits en quatre legislatures senceres, les quatre primeres i sis mesos de la cinquena.

La xifra

23

dies és el període de temps més breu d'un conseller. Va ser amb el tripartit d'esquerres presidit per Maragall

ANYS DE CONSELLER

conseller d'Interior, Joaquim Forn, i de Clara Ponsatí, al capdavant de la cartera d'Ensenyament, que van ser-hi poc més de tres mesos, i el de Lluís Puig, que va ocupar la cartera de Cultura alguns dies més, del 5 de juliol del 2017 fins que va ser destituït el 28 d'octubre juntament amb la resta de consellers de la Generalitat. Forn i Ponsatí van accedir al càrrec després que alguns del consellers de Puigdemont decidissin fer un pas al costat en el tram final de la XI legislatura, quan el referèndum estava gairebé a tocar i el govern estatal no afluixava. Puig ho va fer en substitució de Santi Vila, que va ser nomenat conseller d'Empresa per ocupar el càrrec de Jordi Baiget, fet cessar per Puigdemont

perquè va dubtar sobre la viabilitat de l'1-O. Clara Ponsatí i Lluís Puig van acabar a l'exili mentre que Quim Forn és a la presó.

Menys d'un mes

Aquests dos casos, però, no han estat els dels consellers més breus de la Generalitat. El govern del primer tripartit d'esquerres va viure canvis vertiginosos en la darrera fase, prèvia al trencament amb ERC després que la formació anunciés el seu vot negatiu a l'Estatut. Això va portar que els consellers republicans designats per Pasqual Maragall en la primera remodelació de l'equip de govern, que va fer el 20 d'abril de 2006, es mantinguessin al càrrec poc més de tres setmanes.

El segueix per ordre de longevitat Macià Alavedra, amb responsabilitats al govern de la Generalitat també durant cinc legislatures. Va ser conseller de Governació de 1982 a 1986. Després d'un parèntesi al Congrés dels Diputats, va prendre la cartera d'Indústria i Energia del 1987 al 1989 i a partir d'aquell va passar a ocupar-se d'Economia i Finances fins al 1997. Altres consellers van arribar a tenir responsabilitats durant quatre legislatures i la primera dona del rànquing és Núria de Gispert, consellera durant tres legislatures amb Pujol de president i posteriorment presidenta del Parlament amb Artur Mas i Carles Puigdemont. ■

CONSELLERS MÉS LONGEUS

CONSELLERS MÉS BREUS

LONGEVITAT DELS CÀRRECS ELECTES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra s'afegirà 48 hores als dejunis pels presos que comencen a tres llocs

Barcelona l'iniciava ahir, a Montserrat comença demà i dilluns s'hi afegeix Terrassa ■ El president ja envia cartes a institucions internacionals

Xavier Miró
BARCELONA

El president Torra farà un dejuni de 48 hores en els pròxims dies, segons va anunciar ahir als periodistes en el seu viatge a Eslovènia. Durà a terme l'acció abans del 21-D perquè la vol fer coincidir amb els primers vint dies de la vaga de fam que els presos Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull i Joaquim Forn han començat en protesta pel silenci del Tribunal Constitucional davant dels seus recursos d'amparo, una inacció que bloqueja la possibilitat que recorrin a la justícia europea. "Ens toca fer d'altaveu dels nostres companys i ser solidaris, ijo com a president de la Generalitat també ho he de fer", explicava Torra en declaracions recollides per l'agència Efe.

El president anunciava la seva decisió coincidint amb l'inici de la campanya de dejunis solidaris amb la vaga de fam dels presos polítics, que ja ha començat a Barcelona i a la qual demà s'afegirà Montserrat i dilluns, Terrassa. Després que dijous, coincidint amb la celebració dels 40 anys de la Constitució, consellers i diputats de JxCat,

Consellers i diputats de JxCat, ahir, a la sortida del dejuni als Caputxins de Sarrià. ■ ACN

ERC i la CUP iniciessin un dejuni de 24 hores al monestir dels Caputxins de Sarrià, ahir al vespre prenia el relleu l'històric Dipòsit d'Aigües del Rei Martí, al barri barceloní de Sarrià.

És la primera tancada en solidaritat amb la vaga de fam que organitza l'ANC a través de la iniciativa Prouostatges.cat, que ja va promoure els primers dejunis col·lectius coincidint amb l'empresonament dels líders civils i polítics catalans. El professor i activista mallorquí

Jaume Sastre, que va fer una vaga de fam de 41 dies contra la política lingüística de Bauzà a les Illes, va encetar amb una conferència la tancada d'ahir.

Demà s'hi afegirà un altre grup des del monestir de Montserrat, on es preveu allargar el dejuni fins a Sant Esteve. Al monestir la tancada també s'iniciarà a les set del vespre i hi seran presents familiars dels presos. Dilluns serà el torn de Terrassa, on el dejuni que s'allargarà fins al 21 de desembre es farà a la seu local de l'ANC. El di-

vesnes 14 s'hi afegirà el casal parroquial de Santa Maria de Cornellà fins al 21-D, a un any de les eleccions que van revalidar la majoria independentista i coincidint amb la celebració a Barcelona del Consell de Ministres davant del qual s'han anunciat protestes.

Per altra banda, el president de la Generalitat ha començat a enviar la declaració institucional en suport a la vaga de fam a primers ministres de la UE així com a l'ONU i al Consell d'Europa. ■

MALEÏDA HEMEROTECA

AVUI FA UN ANY 8 de desembre del 2017

MIQUEL RIERA

VERA JOUROVÁ
COMISSÀRIA DE JUSTÍCIA DE LA COMISSIÓ EUROPEA

“No veiem cap necessitat de canviar el funcionament de l'euroordre pel que fa a la llista de crims”

RAFAEL CATALÀ
MINISTRE DE JUSTÍCIA ESPANYOL

“El que decideixi un jutge de qualsevol país comunitari ha de poder ser aplicat per un altre jutge de la Unió Europea”

La CE tanca la porta a la reforma de l'euroordre

Cop de porta de Brussel·les a la petició d'Espanya de revisar l'ordre europea de detenció, després que el ministre espanyol de Justícia, Rafael Català, hagi traslladat a la Comissió Europea i als seus socis la inquietud del govern espanyol pel fracàs del

sistema en el cas Puigdemont i proposi “reflexionar” sobre una ampliació de la llista de crims. La comissària europea de Justícia, però, ha estat clara. “No veiem cap necessitat de canviar-ne el funcionament”, afirmava rotundament a la negativa.

CARLES PUIGDEMONT
PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

“La persistència serà la clau que permetrà que, més enllà del que defensi públicament, la Unió Europea reconegui el dret de decidir de Catalunya”

MARIANO RAJOY
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Espanya no és un ens abstracte: ja n'hi ha prou de parlar-ne malament i amb orgull”

soluciones energéticas

Reformes integrals, calefacció, fontaneria, electricitat, aire condicionat, gas, energia solar

QUALITAT DE SERVEI

Truca'ns al 93 795 89 87

www.solucionesenergetiques.cat

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

250 signants a ERC a favor de més unitat

■ Són els que ha rebut en tres dies el manifest que exigeix una llista europea ■ Insten a fer un congrés sobre l'estratègia

Òscar Palau
MONTBLANC

El manifest per a la Nova Crida Nacional a ERC (en al·lusió al que ja hi va impulsar Josep-Lluís Carod-Rovira el 1986), que reclama entre altres fites la formació d'una llista unitària àmplia a les eleccions europees entre les forces independentistes catalanes, havia recollit ahir –tot i que van denunciar haver rebut atacs informàtics– vora 250 signatures de militants i simpatitzants, segons el grup d'impulsors que lideren l'alcalde de Montblanc, Josep Andreu; el també exdiputat al Congrés Joan Puig, i el regidor de Girona Martí Terés. El

L'alcalde de Montblanc,
Pep Andreu ■ J. LOSADA/ARXIU

text reclama una estratègia comuna a curt i mitjà termini, i proposa una major coordinació al Congrés amb el PDeCAT, sense descartar-hi la retirada dels diputats, la preservació de la unitat d'acció i de la majoria al Parlament

per implementar la República, i que s'assegurin al màxim d'alcaldies independentistes en les municipals. Per fer-ho, el document reclama fins i tot que, si cal, ERC convoqui un "congrés nacional ordinari o extraordinari" per aclarir la seva estratègia.

El grup també reivindica l'alliberament dels presos i la bilateralitat com a condicions per negociar, i que el Consell per la República esdevingui un veritable govern a l'exili. "No volem ser un corrent intern ni aspirem al poder a ERC; Junqueras i Rovira tenen tot el nostre suport i caliu, però volem fer una reflexió i obrir aquest debat", aclaria ahir Andreu. ■

Enhorabona!

Un any més, Cadí ha obtingut el reconeixement dels seus productes a l'edició dels World Cheese Awards 2018 i, aquest cop, **per partida doble!**

És un orgull compartir amb vosaltres les **dues medalles de bronze dels nostres formatges Flor del Cadí i Urgèlia.**

Aquest doble reconeixement és fruit de la passió, l'esforç, la dedicació, la feina ben feta i la il·lusió per seguir fent créixer el nostre projecte.

Enhorabona a totes i cadascuna de les persones que feu possible seguir elaborant productes de la més alta qualitat.

Gràcies per mantenir la nostra essència.

www.cadi.es Des de 1915

encarna

Encarna Herbolària C/ Nou n°6
93 889 08 66 Vic

Encarna Natural C/ Dc. Salarich n°6
93 889 49 70 Vic

Encarna Imatge C/ Pla de Balenyà n°25
93 886 05 12 Vic